

На основу чланова 22. и 24. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Владо Мареш, Иван Цвејић, Стојан Марковић, Златко Чобовић, Тамара Скрозза, Петар Јеремић, Владимир Радомировић, Невена Кривокапић, Ивана Стјеља и Драган Ђорђевић, на седници одржаној 24.12. 2015. године, већином гласова, изриче

ЈАВНУ ОПОМЕНУ

Серијом текстова објављених од 30. октобра до 13. новембра 2015. године, дневни лист „Информер“

1. прекршио је тачку 2. Одељка I (Истинитост извештавања) Кодекса новинара Србије, о обавези новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које преносе, коментара, претпоставки и нагађања,

2. прекршио је и тачке 3. и 6. Одељка IV (Одговорност новинара), по којима је новинар обавезан да поштује правило претпоставке невиности и не сме никога прогласити кривим до изрицања судске пресуде, као и да поштује културу и етику јавне речи.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Adria Media Group и Александар Родић поднели су жалбу, сматрајући да су серијом текстова прекршене одредбе Кодекса новинара Србије из поглавља Истинитост извештавања, Новинарска пажња и Независност од притиска, те да су у њима “изнете тешке увреде и неистините и злонамерне тврдње, искључиво са циљем да нашкоде части и угледу тужиоца”. “Посебно је недопустиво и непрофесионално да се Александар Родић, директор и оснивач АМГ, означава као ‘рекеташ, лопов и преварант’, чиме га ‘Информер’ директно означава као учиниоца кривичних дела изнуда, крађа и превара...”, наводи се, између осталог, у жалби. Родић се у текстовима означава и увредљивим речима као “кретен”, “малописмени”, “морални гмаз”, “бараба”, “битанга” и сличним. У делу текстова подносилац жалбе се, како је истакнуто, без поштовања претпоставке невиности, неистинито и злонамерно етикетира као неко ко је учинилац кривичних дела: утаје пореза, проневере, лажног представљања и све без икаквог доказа и основа.

У одговору на жалбу, адвокат “Информера” Борис Богдановић навео је да лист поступио са дужном новинарском пажњом, да је информације прикупио из више извора и о томе обавестио јавност, као и да је контактирао и Радисава и Александра Родића и пренео и њихове изјаве. Кад је реч о “етикетирању” подносилац жалбе, по оцени адвоката, показује “тенденцију за пренаглашавањем изнетих информација заснованих на разговору или од неименованих или именованих извора”. Све информације из отворених писама пренете су након провере веродостојности садржаја и лица која су их састављала, тачније ниједно писмо није

измишљено, нити је аутор непознат или непроверљив, истакнуто је, између осталог, у одговору адвоката.

Чланови Комисије оценили су да су свим објављеним текстовима прекршене одредбе Кодекса које се односе на обавезу новинара да негује културу и етику јавне речи. Сви текстови, по мишљењу Комисије, обилују изразима потпуно непримереним за употребу у јавном говору. Такође, у текстовима је тешко раздвољити шта су чињенице, а шта нагађања и гласине, за које редакција не нуди никакве доказе. По оцени, Комисије “отворена писма” без обзира што је потврђена њихова аутентичност, а аутор познат, не ослобађају новинара одговорности за преношење њиховог садржаја, нарочито ако се у њима износе озбиљне оптужбе. Такође забрињава и велики број анонимних и непроверљивих извора у већини текстова. Комисија подсећа да коришћење анонимних извора, по Кодексу, генерално не препоручује, осим ако нема другог начина да се дође до информације од значаја за јавност. Чланови Комисије указују и на то да употреба неименованих извора често представља само начин да извор или сам новинар изнесе нетачне, непотпуне или недовољно проверене информације.

Чланови Комисије за жалбе свесни су тога да је подносилац жалбе користио слична средства у текстовима које је објављивао у свом листу против медија на који се жали. Због тога је део чланова Комисије изразио забринутост да овакве жалбе превазилазе питања професионалне етике и представља инструментализацију Комисије за жалбе. У сукобу између два таблоида свака одлука Комисије може бити и протумачена као подршка једном или другом листу. Комисија за жалбе никако не жели да се сврстава на било коју страну, али сматра да има обавезу да одлучује о свакој пристиглој жалби, а одлуке доноси искључиво на основу Кодекса новинара Србије.

Због свега тога, Комисија је са осам гласова “за” и два “уздржана” одлучила да је “Информер” прекршио одредбе Кодекса новинара Србије.

Београд, 24.12.2015.

Председавајући
Владо Мареш